

כִּי מֵצִיאוֹן תָּצַא תֹּרֶה וְדֹבֶר הֵ' מִירוֹשָׁלָם

פרשת השבוע:

מיי שרה

וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל־עֲבָדָיו זָקָן בֵּיתְךָ הַמְּשֻׁלְּבָכָל־אֲשֶׁר־לְךָ שִׁים־נָא
יָדָךְ תִּמְתַח יְרֵכִי: וְאַשְׁבֵּעַ בְּיַ-הַ-הַ אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹקֵי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְאַתְּקַח אֲשֶׁר לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנָעָנִי אֲשֶׁר אֲנָכִי
יֹשֵׁב בְּקָרְבוֹ:

(בראשית כ"ז ב'-ג')

אחרי מות שרה אמונה מחפש אברהם אבינו שיזור לבנו יצחק. לשם כך שלוח את אליעזר עבד אברהם לחיפוש בעוד יצחק מתפלל בבית הכנסת. (להבדיל יעקב שמנסה לבדוק למצוא את בחירת לבו)

באותה התקופה, ארץ ישראל נשלטה ע"י הכנענים. אברהם אבינו מנסה למנוע בכל מחיר את האפשרות שבנו יתחנן עם כנענית, בין היתר כי הם אנטישמים (אברהם הוא צאצאי של שם בן נח, ולפיכך הוא ובני ביתו הם שמים).

אם כך, מבקש אברהם מאלייעזר לחזור למקום לידתו כדי לחפש "שיזור". זאת אף זאת, הוא מבקש מאלייעזר לנדוד נדר.

משמעותה זה איך מוצג אליעזר והוגדר תוארו:

- א) עבד אברהם
- ב) מנהל משקו של אברהם
- ג) המשל בכל אשר לו.

נשאלת השאלה:

למה כל התארים והתייאורים הללו? שחררי, לפני כן מופיע אליעזר בלבדיהם.¹

¹ בראשית ט"ז ב'

מה בין אוכל בשר, הלוואות ואמון?

בבקשר זהה: סיפור קצר.

יהודי מטיל. כאשר מגיע לעיר שאינו מכיר ובטענו נותן את אותן, נכנס למסעדה עם שלט שעליו כתוב: "כשר". שמח היהודי ומזמין ארוחה.

רצה הגורל שעוד היהודי מטיל באותה העיר ממש אף הוא רעב. אך הוא אינו מסתפק בשולט עם הכיתוב "כשר" (כל אחד יכול להעמיד שלט) אלא מבקש לראות תעודה כשרה. רק לאחר עיון עמוק בטעות השרות הוא משוכנע שאכן מדובר במסעדה כשרה. גם הוא מזמין אוכל.

כאשר נכנס היהודי שלישי למקום, אפילו תעודה השרות לא מספיק. שהרי תמיד אפשר לדביף מסמכים. لكن הוא ניגש לבית הכנסת הקרוב ובודק עם המתפללים על המסעדה. בסופו גם הוא מתרצה.

בחזרה היהודי הראשון. רגע לפני סיום הארוחה ניגש אליו בעל המקום וمبקש את הבקשה הבאה: "המסעדה היא ישנה ורעהה וגם הבניין לא במצב מהיר. האם תוכל ללוות לנו עשרה אלפי דולר לצורך שיפוץ?" מתרגץ היהודי: "האם באמת ובתמים אתה מצפה ממני לבתוך בר עם מיטב כספי שעליו עמלתי רבות?" עונה לו בעל המסעדה: "מעניין! מיד סמכת עליי שהאוכל שלווה הגשתי לך הוא כשר. אך אין לך אמון שאחזר לך את הכספי אם תלואה לי?"

צריך לציין פה שהיהודי מתנהג בהתאם להלכה היהודית: לפי השולחן הערוך אפשר לסמור על היהודי אחר בענייני כשרות (כיום תעודה כשרות היא חיוב).

סדר הפוך? אמון אצל אברהם אבינו

אברהם אבינו סומר על אליעזר בענייני כספים (להבדיל מהיהודי מהסיפור הנ"ל) - אך אליעזר מתואר כ-"המפלט בכל אָשֶׁר לו", כלומר אברהם אבינו מוסר לו את המפתחות לכספות. אלה עניינים של חול.

בעניינים של קדושה, יש להתנהג בזהירות!
לכן אברהם אבינו משביע את אליעזר עבדו לבצע את משיימו בצורה רצiosa.

שבת שלום ומבורך

משה בולוג

